

Foreningen Højesteretsskranken

REFERAT

af

årsmøde den 27. februar 2001

Formanden, advokat Henrik Christrup, bød de 43 tilmeldte medlemmer samt aftenens taler, Højesteretspræsident Niels Pontoppidan, velkommen.

Dagsordenen for mødet var som følger:

1. Dirigent

Formanden foreslog - i overensstemmelse med traditionen - sig selv som dirigent og blev valgt.

Formanden konstaterede, at årsmødet efter omstændighederne måtte anses for rettidigt indkaldt.

2. Bestyrelsens beretning

Under beretningen oplyste formanden, at der siden sidste årsmøde var afholdt to arrangementer.

Den 28. marts 2000 blev der afholdt en paneldiskussion om Retsplejerådets forslag til reform af retsplejereglerne. I panelet sad formanden for Retsplejerådet, højesteretsdommer Poul Sørensen, medlem af Retsplejerådet, professor, dr. jur. Eva Smith og advokat Niels Fisch-Thomsen.

Den 27. november 2000 holdt professor Henning Koch foredrag om Højesteret som forfatningsdomstol.

Formanden oplyste endvidere, at Skranken i sommeren 2000 har afgivet høringssvar om vejledningen om sager, hvor der ikke sker oplæsning af den indankede dom.

Foreningen Højesteretsskranken

Skranken var inviteret til symposiet om Højesteret afholdt på Københavns Universitet. Flere bestyrelsesmedlemmer deltog.

Formanden konstaterede, at de årlige møder med Højesterets Præsident var ophørt, efter at Højesteret for et par år siden startede med at udgive årsberetning. Formanden vil ved henvendelse til den nuværende Præsident forsøge at få møderne genoptaget.

I øvrigt oplystes, at medlemstallet siden sidste årsmøde er forøget med 11, således at det i dag udgør 159. Formanden udtrykte glæde over, at tilgangen primært kommer fra unge advokater umiddelbart efter, at de har kvalificeret sig til medlemskab af Foreningen.

Beretningen blev godkendt.

3. Regnskab

Formanden forelagde regnskabet, der udviser et overskud på kr. 25.152,50 og en egenkapital på kr. 215.324,88. Formanden oplyste, at egenkapitalen foreligger primært i form af investeringsbeviser i Dannebrog Invest.

Regnskabet blev godkendt.

4. Budget

Formanden forelagde budgettet, der udviser et overskud på kr. 20.000,00. Budgettet blev godkendt.

5. Kontingent for 2001

Kontingentet blev foreslået og vedtaget fastsat til kr. 400,00.

6. Valg til bestyrelsen

Henrik Chrstrup, M. Gregers Larsen, Lida Hulgaard, Jon Stokholm, Thomas Rørdam og Mikael Rosenmejer blev genvalgt.

Foreningen Højesteretsskranken

7. Valg af revisor

Advokat Asger Larsen blev genvalgt.

8. Valg af medlemmer til Biblioteksudvalget

Advokat Egil Lego Andersen og advokat Poul Hvilsted blev genvalgt.

---oo0oo---

Efter årsmødet talte Højesteretspræsident Niels Pontoppidan om Højesterets arbejdsform, og hvorledes de procederende advokater bedst kan bistå Højesteret.

Foredraget var koncentreret om civile, mundtligt behandlede sager.

Under foredraget nævnte Niels Pontoppidan bl.a. følgende:

Indhentelse af nye parts- og vidneforklaringer bibringer sjældent noget nyt eller relevant. Højesteret har et godt grundlag i de indankede Landsrets- eller Sø- og Handelsretsdomme, der generelt er af meget høj kvalitet såvel i relation til faktum som jus. Det erkendes, at afgørelsen af, om der skal indhentes nye oplysninger, er vanskelig, idet advokaterne naturligt ønsker alle sten vendt. Hertil kommer, at klienterne ofte ønsker nye parts- eller vidneforklaringer gennemført. Niels Pontoppidan henstillede dog, at advokaterne grundigt overvejer, om der reelt er grund til at foretage sådanne. Da modparterne sjældent protesterer overfor bevisbegæringer, har Højesteret normalt ikke anledning til at gå nærmere ind i en vurdering af, om bevisbegæringerne bør accepteres eller afslås.

Erfaringsmæssigt tilføres sagen oftere nye relevante oplysninger, når der er tale om indhentelse af skriftlige oplysninger fra brancheforeninger, etc.

I tilfælde, hvor de faktiske omstændigheder ikke tilstrækkeligt klart fremgår af dommen, er der mulighed for, at parterne - i

Foreningen Højesteretskranken

stedet for at tilvejebringe disse ved nye afhøringer - i stedet afgiver processkrifter, hvoraf de faktiske omstændigheder, hvorom der er enighed, fremgår. Tilsvarende kan en part eller et vidne udarbejde en skriftlig forklaring, som træder i stedet for en egentlig vidneforklaring - under forudsætning af, at der er enighed herom imellem parterne. Disse muligheder benyttes meget sjældent.

Tendensen til, at der i dag afleveres mere omfattende påstandsdokumenter, og at der afleveres sammenfattende processkrifter, anses som en god ting, der bibringer Højesteret et bedre grundlag, specielt i forbindelse med forberedelsen af domsforhandlingen.

I den forbindelse bør det nøje overvejes, hvorvidt samtlige mulige anbringelser skal medtages, eller om visse af dem kan frafalde. Generelt bør alt det, man ikke selv fast tror på, sorteres fra. En koncentreret procedure omkring de anbringelser, advokaterne mener, er de afgørende, har ofte en større gennemslagskraft end en procedure, der medtager alt. Derfor bør det forsøges at koncentrere proceduren om det væsentligste.

Materialiesamlinger anses for en stor hjælp, men man bør påse, at de ikke bliver for omfattende. Der bør kun medtages ting, der aktuelt vil blive påberåbt under domsforhandlingen - dette gælder specielt domme. I stedet for at medtage en lang række domme og gennemgå disse sporadisk, bør advokaterne koncentrere sig om enkelte relevante domme, der til gengæld gennemgås grundigt. I den forbindelse bør advokaterne være opmærksomme på, at dommerne er "hærdede generalister", der ikke nødvendigvis fanger den afgørende juridiske nuance i en dom, der gennemgås overfladisk.

Opmærksomheden blev henledt på, at der er mulighed for at få foretaget subsidiære vidneafhøringer ved en fuldmægtig i Højesteret. Niels Pontoppidan efterlyste erfaringerne ved anvendelse af disse fuldmægtige, og den efterfølgende debat viste, at der var eksempler på både gode og dårlige erfaringer. En vis træning af fuldmægtigene, inden de bliver sat på disse opgaver, må anses for en forudsætning for, at ordningen bliver en succes.

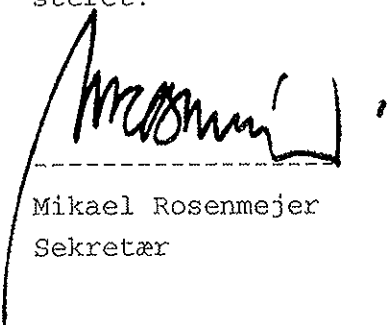
Foreningen Højesteretsskranken

Den forskydning fra mundtlighed til skriftlighed, der er sket, giver dommerne en bedre mulighed for forberedelse af domsforhandlingen. Det blev dog understreget, at dette ikke er ensbetydende med, at procedurerne får mindre betydning end tidligere, men de får en anden betydning. Det er væsentligt, at advokaterne forsøger at sætte faktum i en sammenhæng, så Højesteret forstår den retlige relevans heraf. Konsekvenserne - konkret og generelt - af de forskellige mulige domsresultater bør belyses, og har sagen principielle implikationer, bør problemstillingerne belyses generelt af hensyn til andre sager.

Der er en tendens til, at færre domme oplæses ved domsforhandlingens indledning. Højesteret er positiv overfor at undlade oplæsning af domme, men det kræver, at parterne er enige herom. Uanset at der ikke sker oplæsning af dommene, kan advokaterne ved forelæggelsen af sagen lægge til grund, at dommerne har sat sig grundigt ind i den ankede dom.

Den efterfølgende debat viste forskellige opfattelser af det hensigtsmæssige i at undlade dommenes oplæsning. Oplæses dommen ikke, vil forelæggelsen ofte i højere grad tendere mod en traditionel Landsretsforelæggelse, dog således at en gentagelse af det faktum, der er fremgår klart af dommen, bør forudsættes retten bekendt.

Udenlandsk processtof spiller i stigende grad en rolle i Højesterets arbejde - det gælder EF-domme, domme fra Menneskerettighedsdomstolen, internationale konventioner, etc. I det omfang udenlandsk processtof er relevant, bør det medtages i materiale-samlingen og gennemgås og sættes i en sammenhæng af de procederende advokater. Udenlandsk processtof hilses velkomment i Højesteret.

Mikael Rosenmejer
Sekretær